Anul 58 — Seria II-a
Nr. 400
8 pagini — 15 bani
Miercuri 24 august 1955

ALBINA

Revista săptămînală a aşezămintelor culturale

CITIŢI ÎN ACEST NUMĂR:

● Cum să pregătim terenul pentru însămînţările de toamnă (pag. 3)
● Turma de pe Dumbrava (pag. 3)
● Nunta (Insemnare dintr-o gospodărie colectivă) (pag. 4)

În vizită la colectiviști

Zilele astea mi-am amintit de spusele preşedintelui unei colective de prin părţile Piteştiului. Poposisem împreună sub acoperişul verde al pădurii, după vizita făcută pe lanuri. Şi-mi spunea: „In lume sînt fel şi fel de oameni. Unii care nu stau mult în cumpănă, ce ştiu să cearnă vorbele, să găsească sfatul înţelept şi să-l urmeze. Altora — de altfel oameni cinstiţi şi harnici — li se potriveşte de minune zicala: pînă nu văd, nu cred. Noi, colectiviştii, se cuvine să avem grijă tovărăşească de aceşti gospodari, să-i chemăm în ospeţie, să le arătăm cum trăim şi muncim, cum uniţi biruim orice greutate".

Mi-am adus acum aminte de aceste vorbe, fiindcă de bună seamă e timpul cel mai potrivit pentru a merge să vedem gospodăriile colective. Oamenii au mai multă vreme liberă, căci au sfîrşit recoltatul păioaselor. Acum se împart avansurile. In zilele acestea se vede limpede cît grîu, orz, secară a obţinut gospodăria colectivă, iar porumbul înalt, ca o pădurice tînără, îţi grăieşte singur cît va da la hectar.

Aşa, vizitînd gospodăria colectivă, acareturile şi lanurile, casele colectiviştilor, mulţi s-au convins şi anii trecuţi şi anul acesta, să păşească pe drumul nou, al agriculturii socialiste, al belşugului. Stan Cristea, colectivist din primăvara asta, din Chiscani-Brăila, a stat o vreme de-o parte, deoarece, mărturiseşte dînsul: „Voiam să văd cu ochii mei cum vor merge treburile, ce vor cîştiga colectiviştii, şi apoi să iau o hotărîre". A mers în colectivă, la colectivişti, şi a văzut. El, muncind de unul singur, a strîns în 1954, de pe cele trei hectare ale sale, 2.500 kg. cereale. Un colectivist care la înscrierea în colectivă avea tot trei hectare de pămînt, a primit în 1954, după numărul zilelor-muncă, 6.000 kg. cereale şi alte produse.

Stan Cristea e unul dintre cei care pînă n-au văzut, n-au crezut. Dar după ce-a văzut, un astfel de gospodar îşi dă seama cît de viclene sînt scornirile răspîndite de chiaburi pe seama gospodăriei colective. Îşi mai dă seama că trebuie să muncească cu nădejde, că şi el poate ajunge printre fruntaşii colectivei.

Dar dacă-i bine să fie vizitată gospodăria colectivă de consăteni, vă închipuiţi cît de bine-i să o cunoască îndeaproape şi cei din satele vecine! De aceea, vizitele în colectivă se cer organizate temeinic din vreme.

Fără îndoială că intelectualii satului, activiştii culturali, nu vor lăsa nefolosit acest minunat prilej de popularizare a gospodăriilor colective: vizitele la faţa locului. De bună seamă că ei vor răspunde la chemarea organizaţiilor de partid şi vor veni în ajutor cu priceperea lor şi mijloacele căminului cultural. E bine apoi ca cei ce-au mers în gospodăria colectivă să povestească satului întreg, în adunările de la cămin, ceea ce au văzut.

Faptele dovedesc cît de mult adevăr cuprinde îndemnul partidului de a păşi pe calea socialismului. Omul care se convinge cu ochii lui de acest adevăr, e neasemuit de puternic în hotărîrea sa. El va merge cu trup şi suflet spre noua viaţă, spre fericirea mult visată.

MIHAI DUMITRIU

Anul acesta, grădina de legume şi zarzavaturi a gospodăriei colective din satul Ceacu, raionul Călăraşi, a adus pînă acum un venit de 100.000 lei. Iată în fotografie pe colectivista fruntaşă Maria Rus, strîngînd rodul bogat de zarzavaturi. Alături, autocamionul gospodăriei, peste cîteva clipe va pleca încărcat cu varză şi ardei pe piaţa oraşului Călăraşi.

La 23 August, în Capitală

Ziua celei de-a 11-a aniversări a eliberării patriei.
Alături de fraţii lor — muncitori din fabrici şi uzine — manifestează şi oamenii muncii de pe ogoare.
In cîntece şi urale, în pasul sprinten al dansurilor populare, ei trec prin faţa tribunelor, salutînd pe conducătorii partidului şi guvernului, pe oaspeţii dragi de peste hotare.

Omul cu vîntul toamnei

de A. E. BACONSKY

Pe drumuri urc încet, încet spre deal,
E-n mine-un dor ciudat care mă-ndeamnă
Legănîndu-şi cupola frunzarelor
Teiul a spus ca pentru sine: toamnă,
Noaptea aprindem focuri pe hotar
Mistreţii prin porumbi să nu se iţte,
Drumeţu-n zori mai caută-n zadar
Rămasă nearată vreo mirişte.
Farmecul gliei, uite îşi vesteşeşte nimbul,
Lumina verde-a frunzei s-a mistuit în vară
Dar dincolo de veştejire, cîmpul
Dezvăluie imensa lui comoară.
Bumbacul îl aduni în bătătură;
Recolta fu atît de-mbelşugată
De parcă înşişi norii cei albi se aşternură
Sporindu-ne grămezile de vată.
Culegem sfecla din pămînt — şi-apoi
Tăiem ştiuleţii şi-i suim în care,
De mult visează auriu şuvoi
Cuprinsurile marilor hambare.
La deşfăcat, înlături mătasea ruginie,
Vezi boabele zîmbind. Cineva-nglînă
Un cînt tărăgănat de drumeţie,
Pacea se-aşează-n suflete stăpînă.
Atuncea te ridici, priveşti oriunde
Şi glasul tău răspunde
Cu-al tuturor odată pînă-n zări:
Cereale! Tone zece milioane!
Am împlinit lozinca spre slava scumpei ţări
Spre teama grea a haitelor duşmane.

Şi vin pe urmă zile neuitate
Cînd strugurii se strîng şi sus la cramă
Chemînd culegători din şapte sate
Loveşte toamna-n scutul ei de-aramă.
Coşuri cu struguri se zăresc pe umeri,
Cu neputinţă toate să le numeri:
Aici e Otonel, aici Feteasca,
Şi Grasă de Cotnari şi Crîmpoşie...
Ca să gustăm licoarea lor cerească
Soarele-a strîns întreaga lui tărie.

Şi totuşi fără noi n-ar fi putut să crească
Această nesfîrşită visterie.

(Din ciclul de poeme: „Lucrări şi anotimpuri sau Mişcarea de revoluţie")

FRUNTAŞI ai AGRICULTURII SOVIETICE

Pentru o recoltă bogată de in

V. KUSKOV
mecanizator la S.M.T.-ul Kotelniceskaia, regiunea Kirov

In multe colhozuri ale regiunii Kirov a fost obţinută o recoltă bogată de in pentru fuior. In faţa noastră, a conducătorilor de maşini pentru smulgerea inului, se pune sarcina de a efectua repede şi bine strînsul „mătasei de nord", (aşa-i mai spunem inului), de a folosi din plin tehnica înaintată.

Pentru mine smulgerea inului cu maşina este o problemă bine cunoscută. De 18 ani lucrez pe asemenea maşini. Pentru ca maşina pentru smulgerea inului să lucreze perfect, e nevoie s-o studiezi bine, s-o menţii şi s-o păstrezi permanent în stare de funcţionare. Pentru aceasta mi-am însuşit de mult calificarea de lăcătuş. După părerea mea culegătorii de in, luînd în consideraţie faptul că sezonul lor de activitate este foarte scurt, trebuie aleşi dintre lăcătuşi. O asemenea îmbinare de profesiuni, va permite să se menţină maşinile în ordine deplină şi să se efectueze în mod regulat repararea lor.

Inainte de smulgerea inului verific împreună cu tractoristul sectoarele care trebuie culese. Cu această ocazie stabilim unde trebuie aşezate butoaiele cu apă şi cu carburanţi pentru tractoare. Graficul orar de muncă se întocmeşte în funcţiune de relieful localităţii şi în special în funcţiune de desimea lujerelor. Incepînd smulsul firului îmi reglez imediat aparatul de smuls, calculînd mişcarea maşinii la viteză medie şi mărită. Pentru a conduce mai bine maşina, încă din 1948 am amenajat în spatele ei o platformă specială. Aceeaşi platformă am amenajat-o pe noua maşină de smuls „L. T. 7". De pe această platformă poţi curăţa în mers transportorul de praf şi noroi. Altminteri maşina trebuie oprită pentru curăţire, şi aceasta ia mult timp preţios.

Anul acesta începînd munca pe ogoarele de in, drept răspuns la Hotărîrea Plenarei din iulie a C.C. al P.C.U.S., mi-am luat angajamentul să string 300 de hectare de in pentru fuior, îndeplinindu-mi norma cu 600 la sută. Sînt ferm convins că cu ajutorul tovarăşilor mei, mecanizatorii de la S.M.T. Kotelniceskaia, voi reuşi să-mi îndeplinesc angajamentele luate.

După metoda savantului colhoznic T. S. Malţev

Colhozurile din regiunea Moghilev au cultivat anul acesta 500 de hectare de grîu de toamnă şi primăvară, pe sectoarele prelucrate după metoda lui T. S. Malţev.

Pretutindeni recolta la hectar este cu 1500—2000 kg. mai mare ca pe celelalte suprafeţe.

Aplicînd această metodă înaintată, mecanizatorii şi colhoznicii, muncind cu multă rîvnă şi dragoste, au pregătit o suprafaţă de cîteva mii de hectare pentru recoltele de toamnă ale anului viitor.

Multe colhozuri aduc pe ogoare îngrăşăminte organice şi minerale, care împreună cu metoda lui T. S. Malţev vor face ca pămîntul să dea roade şi mai bogate.

La Expoziţia Agricolă Unională, în secţia legumicolă, colhoznica Nadejda Vaganova vorbeşte despre metodele pe care le foloseşte pentru obţinerea celui mai bun soi de varză.

Zootehnicianul Mihail Boldîrev

de B. ZICOV

Mihail Boldîrev, fiu de ţăran din satul Octiabrskoe, regiunea Cikalov, a urmat cursurile Institutului zootehnic-veterinar din Cikalov. La terminare a lucrat cîtva timp în satul său natal, apoi, împreună cu alţi specialişti a fost trimis în Kazahstan, ca zootehnician şef al raionului Kugalinsk. Problema de bază care se punea aici pentru permanenta dezvoltare a creşterii vitelor era îmbunătăţirea rasei lor. Pentru rezolvarea grabnică a acestei probleme Mihail Boldirev a ales metoda aplicării pe scară largă a fecundaţiei artificiale. Chiar din prinul an, aplicarea acestei metode la fermele colhoznice a dat rezultate minunate. In colhozuri au fost create centre de fecundaţie artificială. Datorită muncii zootehnicianului şef, în raion au apărut ferme de vite cornute de rasă, de oi şi porci.

Curînd, tînărul şi capabilul specialist a fost trimis în Alma Ata, la ferma de stat a vitelor cornute mari. Trebuia mărită productivitatea vitelor păstrîndu-se toate calităţile lor. Zece ani şi ceva a muncit Boldirev împreună cu alţi selecţioneri, încrucişînd la început vitele locale cu alte rase de vite, apoi selecţionîndu-le şi dezvoltînd în noua generaţie calităţile necesare.

In felul acesta a fost creată în Kazahstan noua specie de vite de rasa „Altauskaia". Cele mai bune vaci de această rasă dau pe an 5—6000 şi mai mulţi litri de lapte, cu patru la sută grăsime. Pentru crearea acestei rase noi, Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a acordat lui Mihail Boldîrev premiul Stalin.

Curăţarea mecanizată a cerealelor

de F. KOMISSAROV
şeful ariei mecanizate din colhozul „Jdanov" raionul Pavlovsk, regiunea Voronej

Aria mecanizată a colhozului nostru a fost construită acum doi ani. Intregul ei utilaj a fost confecţionat de mîinile colhoznicilor. Au muncit în special fierarul S. F. Vasilenko, tîmplarii N. V. Filippovschi şi S. M. Sevcenco. Lucrările de construcţie au fost conduse de către V. A. Komissarov, mecanic la S.M.T.-ul Pavlodon.

Anul acesta pe arie a apărut o inovaţie. Agregatul de curăţat grîu este în prezent pus în funcţiune de motorul „L-6", care este foarte economic: în cursul unei zile de muncă el consumă numai 8 litri de benzină. Inainte vreme era multă bătaie de cap cu cîntăritul grăunţelor. Operaţiunea aceasta se făcea cu ajutorul unei lăzi în care încăpeau aproximativ 40 kg. grăunţe. Este limpede că pentru aceasta era nevoie de o încordată muncă manuală. Acum, pe aria noastră e instalat un cîntar de maşină care uşurează şi accelerează cîntărirea grăunţelor.

Dar cum arată aria noastră?

Iată, pe arie soseşte un camion încărcat cu grăunţe de la combină. Cîntărindu-l pe cîntarul automat, şoferul porneşte maşina spre agregatul de curăţat grăunţe. Acestea se descarcă într-una din gropile cimentate care are o capacitate de 5 tone. Două elevatoare cu cupe trimit de aci grăunţele în agregat. Grăunţele curăţate intră într-un şnec elicoidal iar apoi cu ajutorul unui elevator cu lingură intră în bunkerul în care încap şase tone. Din bunker, grăunţele curg în maşini, se cîntăresc din nou pe cîntarul automat şi se trimit la centrul de colectare sau în hambarul colhoznic.

Sînt foarte mari foloasele unei asemenea mecanizări. Inainte, la aria colhoznică centrală, lucrau 60 de oameni; afară de aceasta fiecare brigadă de cîmp avea aria sa. In prezent toate grăunţele sînt concentrate pe o singură arie mecanizată, unde în afară de mine lucrează mecanicul Jurii Bagusov şi cinci-şase colhoznice. Folosirea mecanismelor a permis colhozului să elibereze de pe arie pentru muncile de pe ogoare peste o sută de oameni.

Arături pentru culturile de toamnă

In întrecerea socialistă în cinstea celui de al XX-lea congres al P.C.U.S., mecanizatorii din Stavropolie au dobîndit prima victorie în muncă. Mult mai devreme ca în anul trecut, în colhozurile ţinutului s-a terminat pe întreaga suprafaţă, de 700 mii hectare, arătura pentru culturile de toamnă. O mare parte a terenurilor este pregătită după metoda semiogorului negru, ceea ce asigură o însemnată mărire a recoltei de culturi cerealiere.

Aratul după metoda semiogorului negru s-a făcut odată cu strîngerea culturilor cerealiere. Mecanizatorii S.M.T.-urilor Bogoslov, Petrosk, Arhanghelsk, aplicînd metoda de lucru a tractoarelor în grupuri — cîte trei tractoare pe o suprafaţă de o sută hectare — au arat fiecare masiv în 48 de ore. In colhozurile ţinutului s-au arat de pe acum 85.000 hectare.

Culesul viilor în colhozul Kirov, regiunea Zakarpastkaia, R.S.S. Ucraineană. Colhozul, folosind metodele înaintate, obţine o recoltă bogată de struguri de pe o suprafaţă de 42 hectare.

După pilda fruntaşilor, să terminăm treierişul !

Care om de pe meleagurile Bîrladului n-a auzit de gospodăria colectivă din Cîrlomăneşti care a obţinut 3.200 kg. grîu la hectar ? Cine de prin părţile Călmăţuiului n-a aflat de ţăranul muncitor Sorescu Nicolae, care a strîns 3.050 kg. grîu la hectar ? Sau despre atîţia fruntaşi cu recolte semănătoare şi chiar mai bogate ?

Poporul nostru se mîndreşte cu astfel de oameni care au muncit cu hărnicie şi au aplicat cu încredere metodele agrotehnice. De asemenea se mîndreşte cu oamenii harnici din raioanele Calafat, Cujmir, Segarcea (regiunea Craiova) Turnu Măgurele, Roşiorii de Vede, Vîrtoape (regiunea Bucureşti), Piteşti şi altele, unde treierişul s-a terminat în întregime. Desigur că oamenii din aceste raioane au înţeles ce însemnătate are treierişul la vreme şi ce pierderi le-ar fi adus întîrzierea treierişului : grînele răscoapte şi plouate, lăsate pe cîmp în clăi, se scutură, mucegăiesc şi boabele chiar încolţesc.

Nu au înţeles însă în aceeaşi măsură să-şi organizeze mai bine munca şi să grăbească treierişul cei din raioanele Deta (regiunea Timişoara), Lehliu, Crevedia (regiunea Bucureşti) şi din alte raioane, deşi au avut aceleaşi posibilităţi. Nefolosirea întregii capacităţi a batozelor în zilele bune de treieriş — şi mai puţin din pricina ploilor — a făcut ca în unele regiuni cum este Oradea, Arad, Cluj să se treiere numai o parte din recolta de cereale.

Timpul este destul de înaintat ! Se cere oamenilor muncii de pe ogoare şi sfaturilor populare să grăbească treierişul. Să nu precupeţească nici un efort, să folosească fiecare oră bună de treieriş. Să folosească din plin pilda fruntaşilor şi să asigure astfel pe deplin culesul rodului bogat din acest an !

Agronomul ne sfătuieşte

Cum să pregătim terenul pentru însămînţările de toamnă

Cele mai bune terenuri pentru cerealele de toamnă şi mai ales pentru grîu sînt cele care au fost cultivate pînă acum cu lucernă, trifoi, mazăre, fasole, borceag, cartofi timpurii şi de vară. Rezultate bune se pot obţine însă şi după porumb, cartofi de toamnă, sfeclă şi alte plante care se recoltează toamna devreme. Deoarece anul acesta porumbul pentru boabe în unele locuri (regiunile nordice şi muntoase) se va coace mai tîrziu, va trebui să semănăm grîul de toamnă chiar şi după cereale, cu condiţia ca aceste culturi să nu fi fost atacate de dăunători. Experienţele au dovedit, fără putinţă de tăgadă, că semănăturile de toamnă făcute în terenurile arate cît mai din vreme şi anume în luna iulie şi începutul lui august, au dat recolte mai mari cu 300—600 kg. la ha. faţă de semănăturile făcute în terenurile arate numai în preajma însămînţărilor.

Arăturile de vară pentru însămînţările de toamnă se fac la adîncime de 18—20 cm. şi se grăpează cu grapa legată de plug atunci cînd lucrăm cu tractorul, sau îndată după ce s-a arat cînd se lucrează cu vitele. Aceste arături se îngrijesc pînă la semănat prin lucrări cu cultivatorul sau prăşitoarea ori de cîte ori apar buruienile sau cu grapa cînd se formează scoarţă. Pentru însămînţare, arăturile se lucrează cu cultivatorul sau prăşitoarea la adîncime de 4—5 cm., adică la adîncimea la care se îngroapă sămînţa; după aceea se grăpează imediat şi apoi se seamănă.

Pe terenurile rînduite pentru semănături de toamnă, dar care acum sînt acoperite de culturi de porumb, floarea soarelui, cartofi, etc. imediat după eliberarea terenului se va face arătura aşa cum am arătat mai sus.

Ingrăşarea terenului pentru semănăturile de grîu de toamnă, se face — pentru fiecare hectar — cu 20-30 care de gunoi bine putrezit sau cu 150-200 kg. superfosfat. Ingrăşămintele se împrăştie pe teren înainte de a se face arătura şi se îngroapă odată cu aceasta. După lucernă, trifoi, mazăre, fasole şi borceag nu se mai dă bălegar.

Ing. M. CARAIVANSCHI
din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

Cîte-ale BELŞUGULUI

● *Odată cu terminarea treierişului, în comuna Şuşiţa, raionul Filiaşi, s-a îndeplinit şi planul de colectare la grîu, orz, ovăz şi alte boabe, pe anul 1955. Au fost duse la baza de recepţie peste 31.700 kg. grîu. Fruntaşi la predarea cotelor sînt ţăranii muncitori Dumitru C. Ruşinaru, Florea Constantin.*

Ştefan Bădescu
corespondent

● *La cooperativele din raionul Truşeşti, zilnic se achiziţionează sute şi sute de kilograme cereale din noua recoltă. Cooperativa din Movila Ruptă a achiziţionat peste 13.500 kg. grîu. Cea din Răuseni 13.757 kg. grîu, iar cooperativele din Dingeni şi Albeşti au achiziţionat cîte 10.000 kg. grîu. Ţăranul muncitor Toader Andrei din satul Şipote a valorificat prin cooperativă 1195 kg. grîu, alţi ţărani muncitori cum sînt Ion C. Pinzaru din Dingeni şi Constantin D. Andrioaiei din comuna Răuseni au valorificat cîte 500 kg. grîu.*

Sponder Berthold
corespondent

● *Pentru cele 505 zile-muncă lucrate cu familia sa, colectivistul Turiţă Saul din satul Iam, raionul Oraviţa, a fost răsplătit din plin. El a dus acasă, drept avans (40 la sută), 1167 kg. grîu, 106 kg. orz, 7 kg. lînă şi 60 kg. brînză.*

● *In comunele Făureşti Bălceşti, Goruneşti, Băbeni, Giuleşti şi altele treierişul a luat sfîrşit. Peste puţin timp, în întreg raionul Olteţu treierişul va fi gata. In pas cu treierişul se îndeplineşte şi planul de colectare. Deputaţii comunali Gheorghe Asproiu, Ana Bărăgan, Marin Marinescu şi alţii din comunele amintite mai sus au fost sufletul întrecerii patriotice.*

Marin Gh. Marin
corespondent

Un iscusit crescător de vite

Nichita Profir

Cînd delegatul cu achiziţiile de animale a înmînat contractul lui Nichita Profir, din comuna Petricani-Bacău, era sigur că a făcut o treabă bună. Şi nu s-a înşelat. Cu toate că e tînăr Nichita Profir, este deosebit de priceput la creşterea şi îngrijirea vitelor. Cu 36 zile înainte de termenul de predare, Nichita Profir s-a înfăţişat la O.R.A.C.A. cu viţelul şi porcul pe care i-a contractat. Contractul prevedea ca viţelul să aibă la predare 176 kg., iar porcul 132 kg. Cîntarul a arătat mai mult. Greutatea viţelului a fost de 200 kg. iar porcul a cîntărit 180 kg. Hărnicia i-a fost bine răsplătită. Pentru porc a primit 2.160 lei, iar pentru viţel 1.000 lei. Şi pe deasupra a mai avut şi alte înlesniri. A fost scutit cu 320 kg. din cota de cereale, peste 70 kg. din cota de carne, 108 litri din cota de lapte şi totodată i s-au dat bonuri să cumpere prin comerţul de întîmpinare, mărfuri în valoare de 1.068 lei.

Ion Apetroaie
corespondent

Taina roadelor bogate

Radu Nicolae

...In toamna anului trecut, încă înainte de a fi scris pe tabla fruntaşilor de la sfatul popular din comuna Axente Sever, raionul Mediaş, numele lui Radu Nicolae a făcut ocolul satului. Orice sătean ştia că de pe cei 30 ari pe care a însămînţat sfeclă de zahăr, el a cules 13.000 kg. — adică peste 43.000 kg. la hectar! Mulţi au învăţat apoi de la el taina rodului bogat şi anume: arătura adîncă de toamnă la 25 cm., îngrăşăminte naturale şi de fabrică îndestulătoare, semănatul de timpuriu, praşila oarbă, buchetatul, 4 praşile şi altele.

Nu de mult s-au minunat iarăşi oamenii. De ce ? Apoi 2300 kg. grîu la hectar nu-i şagă în comuna Axente Sever şi mai ales la ţăranii muncitori cu gospodării individuale ! Iar căminul cultural, a făcut tot ce i-a stat în putinţă să descopere în faţa oamenilor izvorul bogăţiei dobîndite de el. ...Sămînţă aleasă, tratată, ogorul pregătit cum se cuvine — arat şi gunoit bine, apoi tăvălugit —, semănatul fără întîrziere, plivitura la timp, holda secerată în pîrg..., acestea sînt tot taine ale lui Radu Nicolae.

Dar, aceste taine sînt pornite din cercetarea cărţilor, din însuşirea învăţăturii răspîndite de agronomi, taine de care mulţi şi-au dat seama că le stau la îndemînă fără alt preţ decît silinţa de a le pătrunde, de a le folosi.

E. Ciobanu
corespondent al „Albinei"
pentru regiunea Stalin

Turma de pe Dumbravă

...In pragul primăverii acestui an, cînd la îndemnul organizaţiei de partid, ţăranii muncitori din comuna Cîlnic-Hunedoara zoreau cu înfiinţarea întovărăşirii zootehnice pentru creşterea oilor, moş Damo nici că voia să audă. „Nu intru eu cu mioarele mele !"... spunea el. „De ce?" l-a întrebat odată bănuitor Nistor Bunea, care şi el sta în cumpănă. „Ştiu eu de ce !" a răspuns moş Damo.

— Acum să vă povestesc de ce nu-mi da inima ghes să mă trec în primăvară la tovărăşie — vorbi moş Damo privindu-şi prietenii.

— De ce ? se interesă Nistor.

— Am crezut în negriobii ! şi mi-i ruşine de pletele-mi albe ! Vasile Limbeanu îmi sucise mintea. Il ştiam eu că-i trup şi suflet cu chiaburli, dar de unde să-mi treacă prin cap că umblă cu vicleşuguri ?! Intr-o bună zi m-am dumirit, cînd Limbeanu mi-a cerut să-i dau lui oile în clobănie ; să-mi dea brînză numai cît îi scapă lui printre degete, un kil, două de oaie ; iar la toamnă să-mi aducă oile slabe, numai piele şi os. Eu sînt păţit. Parcă numai odată m-a înşelat el aşa pe mine înainte vreme? „Nu ! — i-am retezat-o de data asta — eu mă înscriu la tovărăşie !"... Şi m-am înscris.

O clipă moşul îşi ridică privirea umbrită de sprîncene groase către comuna dumbrăvii. Păşunea urcă în valuri repezi pînă acolo, departe, sus, unde cerul sărută pămîntul. Iarba e multă şi grasă. Oile pasc liniştite şi nu-s mai puţine de 700.

— Iată, oile au iarbă pe cîtă-i Dumbrava de mare. O stăpînim noi, nu ca pe vremuri, bogătanii. Sfatul popular ne-a pus-o la îndemînă pe un preţ mic. De mergi azi în stînă, zici că-i fabrică nu alta. Ciubere, crinte, jghiaburi, căldări, putini, tot ce trebuie... Toţi am pus mînă de la mînă şi le-am făcut. Aşa-i Tomo ?

— Aşa-i ! adevărat Gros Toma — Apoi pentru la iarnă, vom face rost de saivan călduros pentru oi. Or iarna împreună oile noastre. Strîngem de la toţi partea de nutreţ şi de va fi nevoie, vom mai strînge bani de la fiecare, să cumpărăm berbeci ţigae. La anu' o să creştem cu zăr mai mulţi porci pe lîngă turmă, nu ca în ăst an, numai 5. Şi i-om vinde să-şi cumpere cele de trebuinţă oamenii din întovărăşire. Şi-om opri o parte din păşune pentru iarnă...

Nistor Bunea ascultă tăcut, aruncîndu-şi din cînd în cînd privirea către culmea Dumbrăvii.

— In toamna asta — spuse el — mă trec şi eu cu voi la tovărăşie. Mă primiţi ?...

— Bucuroşi te primim ! Vino, că n-o să-ţi fie cu căinţă!... îl îndemnă moşul, luîndu-şi ziua bună.

A. Băbeanu

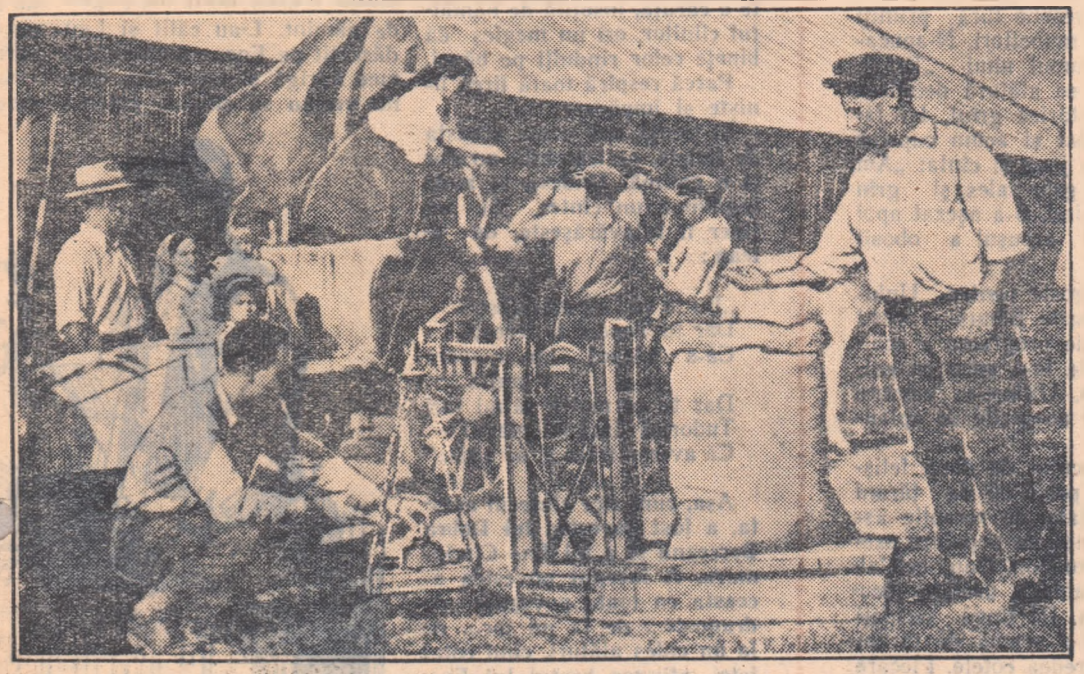

A sosit şi ziua mult aşteptată de colectiviştii din comuna Băbiciu, raionul Caracal... Se împart avansurile ! Aşa după cum vedeţi în fotografie — şi familia lui Marin I. Popa a primit de curînd 1.453 kg. grîu, 500 kg. orz şi diferite alte produse, ca avans de 40 la sută. Iată-i pe membrii familiei colectivistului îngrijindu-se de cîntărirea bucatelor şi încărcarea în căruţe.

Vara fierbinte

de VICTOR TULBURE

Poemul lui Victor Tulbure înfățișează lupta țăranilor muncitori din satul Ojder, pentru întărirea gospodăriei lor colective, pe care bandiți reacționari de teapa fostului plutonier de jandarmi Uzdup și alții căutau să o submineze.

Fragmentul pe care îl publicăm face parte din cîntul II al poemului „Vară fierbinte", și cuprinde momentul primirii în gospodăria colectivă a mai multor familii de țărani muncitori.

★ ★

In răscrucea cu fîntîni
La a treia casă,
Poarta cîntă din țîțîni
Lume cît se-ndeasă.

Colectiva iar la sfat
Oamenii și-adună.
Steagu-n vînt desfășurat
Ca un clopot sună.

Prunci, femei, căruțe, cai,
Spre răscruce suie.
Nu e nuntă, nu-i alai
Și nici praznic nu e.

Azi făcînd întîii pași
In gospodărie,
Nevoiași și mijlocași
Vin să se înscrie.

Grajdul nou e văruit.
Proaspăt este totul.
Către clăi de fîn cosit
Bieții cai tînd botul.

La o masă sub umbrar,
Cumpănind cuvinte,
Agrăia la oameni rar
Boroș — președinte.

Greul îl luară-n piept
Și-au știut răzbate.
Grădinarul înțelept
A avut dreptate.

Și mi-i bucurat Agriș.
Vesel Biro-bàcsi,
Cînd gîndesc la treieriș
Cît și-or umple sacii.

Mulțumit e și Ispas —
Că de-o vreme-ncoace
N-avea tihnă-n zi un ceas.
Baba nu-i da pace.

Bietul moș, de gura ei
Nu scăpa o clipă:
— „Să te-nscrii la ei nu vrei
Și-mi duhnești din pipă.

Și-am să plec și-am să mă duc
Singur vei rămîne,
Că-ndrăgitu-l-au pe cuc
Zilele-ți bătrîne.

Am doi boi. Cu tine-s trei
Mîine-n zori iau boii
Și mă duc cu tot cu ei
Și te las nevoii.

Grîul lor e pînă-n grinzi.
Masa lor e masă.
Tu și cîinii-i ții flămînzi
Și-au fugit de-acasă".

Poate moșul necăjit
I-ar fi spus hapsînei
Că nu foamea i-a gonit
Din ogradă cîinii.

Ci gurița dumneaei
C-are ea învătul
Să-i deșale pe grivei
Cînd în mîini ia bățul.

I-ar fi spus... Insă morțiu
A tăcut săracul.
Doar zmeoaica — toți o știu!
La mînie-i dracu!

Moșu-acum e liniștit.
Baba n-o să-l fiarbă —
S-a înscris și l-au primit...
Stă și rîde-n barbă.

Cîntec și joc la baza de RECEPȚIE

In fața bazei de recepție din comuna Ciorăști, raionul Lieești, stau rînduite șirurile de care din Mihălceni și Ciorăști. Inăuntru, munți de grîu. Cîntarul își primenea mereu brîul de oameni din jurul său. Incărcau și descărcau din căruțe sacii plini.

In acest timp se apropie de cîntar învățătorul Aurel Juglan, directorul căminului cultural din Ciorăști, care însoțea convoiul.

— Am ajuns la țanc — spune vesel învățătorul scoțînd ceasul din buzunar. Intr-adevăr, convoiul venise exact la ora

cînd fusese programat, astfel ca treaba să meargă strună la baza de recepție.

— Gavrilă N. Gheorghe a scos 2.556 kg. de pe 1 hectar, cu greutatea hectolitrică + 3 și corpuri străine minus 3, se auzi glasul laborantului.

— Păi muncește omul după carte. Ce să ne mai mirăm? — vorbi atunci inimoasa referentă a sfatului popular din Ciorăști, Ortansa Alexandrescu. Ea era însă cam necăjită că nepotului său, Gicu, i s-a stricat tocmai acum muzicuța și n-o să poată cînta în programul rînduit de artiștii amatori de la căminul cultural ce trebuiau să sosească, din clipă în clipă... An bogat, an de spor și veselie... Și spre a-i veseli și mai mult pe aceia care au smuls pămîntului roade bogate și care-și dau la timp cotele către stat, se apropia acum de baza de recepție grupul voios de tineri din echipele artistice ale căminului cultural din Ciorăști. Iată-i pe frații Spătaru, Ion acordeonistul și Aurel vioristul. Au venit și recitatori și dansatori. Cu mare veselie fură primiți noii sosiți de țăranii muncitori. N-apucaseră bine să dea drumul unui „Brîu", frații Spătaru, că li se alătură deîndată Rusu Alexandru. Cîntărise grîul. Își făcuse datoria către stat și acum cuprins de o mare mulțumire juca și cînta: „Am dat cota către stat, grîu ales și grîu cunat", — striga chiuind. S-a așezat apoi bucuros că nu el, ci arcușul a obosit înaintea lui.

— „Cîntec de dragoste pentru Uniunea Sovietică", de Maria Banuș — vesti apoi prezentatoarea de programe a echipei artistice. Versurile le-a spus cu căldură Georgeta Rizea. Ultimele cuvinte ale cîntecului au fost acoperite de aplauze.

Urmă un duet executat de două fetișcane, după care cei peste 80 de țărani muncitori aflați la baza de recepție ascultară cu plăcere cîntecele populare executate la vioară și acordeon. După celelalte numere ale programului urmară jocurile naționale și hora. Pe lîngă oaspeți se prinseră în ea și o seamă de țărani muncitori veniți să predea cotele. Fiecare a plecat ducînd acasă odată cu chitanța predării cotelor, odată cu mulțumirea că și-au îndeplinit datoria de cinste către țară, amintirea plăcută a serbării închinată lor la baza de recepție.

CAJAL MALINA

Uzina cocsoch

O NOUĂ CONSTRUCȚIE A CINCINA

Muncitorii, tehnicienii și inginerii constructori din Hunedoara au făcut cel mai frumos dar patriei. Ei au pus în funcțiune în cinstea zilei de 23 August prima baterie de cocs a uzinei cocsochimice de la combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara. Ca să ne imaginăm mărimea acestei uzine e deajuns să cităm un singur exemplu: Cărbunele, ca este transportat au o lungime tota neprecupețit dat c această construcți cumentația tehnic

Insemnare dint

Nu

de FL

Coboară amurgul de vară în sat, la Conțești, raionul Zimnicea. Nu-i ca în alte locuri, cu prelungiri de umbre jucînd în praf și căldură toropită care se lasă pe încetul în praful uliței. Amurgul cade deodată ca o piatră. Iar de pe cîmpurile primenite, de pe răstavurile secerate ori verzi încă din cauza porumbului, sosește o răcoare care îți clătește obrajii. La vremea aceasta, se trag spre casă vitele și caii gospodăriei colective care au fost la pășunat.

Cîte o pereche stă la pîrleaz, de vorbă. Ai bătrîni au ieșit în priveliște, la porți și tăifăsuiesc domol, așezați pe băncile scunde de lemn. Arar trece cîte o căruță, însoțită de hămăitul cîinilor, ori un megieș dă bineațe celor rînduiți pe bănci.

Parcă respiră toată firea liniște și împăcare.

Și totuși, sub coaja aceasta de liniște, se frămîntă un dor și o patimă. Undeva se aude îngăimat, un cîntec. Și un fluer îl întovărășește, de alean:

„Eu te văd că mă iubești
Dar tu Toader te ferești,
Că-s săracă făr-de-avere
multă...
Dar tu ce motiv să-mi faci
Tudorică dacă-mi placi?
Că averea trece și se uită..."

Așa, cum zice cîntecul acesta, a fost povestea lui Dobra Berceanu și a lui Ene Circiumaru. A început povestea aceasta ca toate poveștile de dragoste... de la un joc... de la un cules alături, cînd cotul fetei, atingea brațul lui Ene, dîndu-i înfiorări...

Frumoasă fată, Dobra! Și potrivită cu Ene la chip și la mers, încît parcă erau ghinda cu nedeslipita sa frunză, făcute să stea împreună. Se aflase în sat că Dobra îl are drag pe Ene. Umblau vorbe:

— Pe cînd nunta? Cînd jucăm?

Așa ar fi fost să fie: și nuntă, și joc, și lăutarii care cîntă de foc și inimă albastră. Numai că dragostea lor s-a izbit de un prag. Dobra Berceanu n-avea decît un pogon de pămînt. L-au călit și l-au dăscălit pe Ene, mamă-sa, femee aprigă și taică-său, care nu vroiau să știe de pojarul

dragost
bună zi
tru aver
va fi u
colit în
fi ui
care îi
ce blest
de aver
pe Dob
săracă
Cine
care vr

ică din Hunedoara

UI, MÎNDRIE A INDUSTRIEI NOASTRE

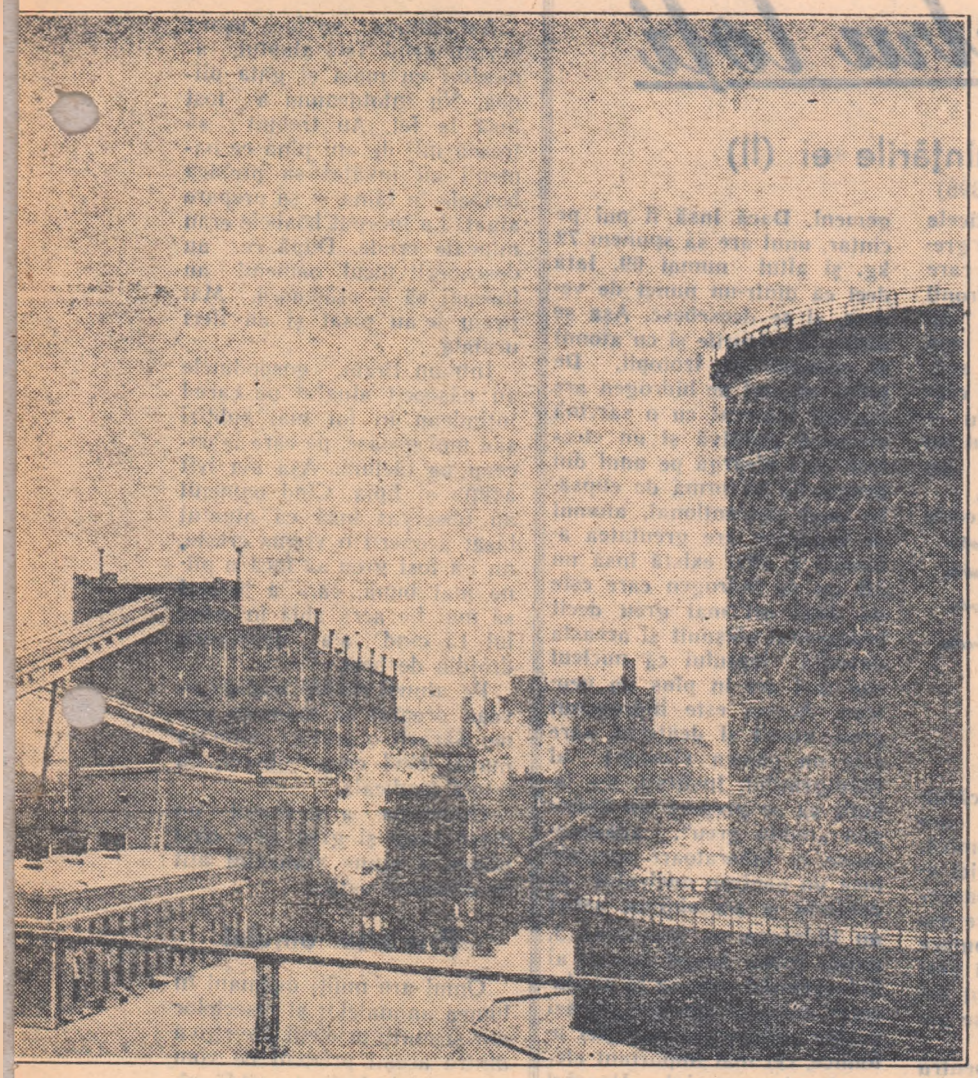

primă pînă ajunge cocs enzi transportoare, care ste 2.200 metri. Ajutorul l sovietic se vede și în a construcției a stat do- ică. Majoritatea instala- ților moderne sînt sosite din Uniunea Sovietică. De asemenea specialiștii sovietici ne-au ajutat cu uriașa lor experiență. Multe din mașinile și agregatele necesare acestei gigantice uzine, creație a primului nostru cincinal, au fost construite de o serie de întreprinderi din patria noastră.

spodărie colectivă

ETRESCU

ști. Și într-o ia vorbă pen- -a supus. Cum ici dorul răs- lui? Cum va cul pămînt gostea? Și cu legat lăcomia care i-o luau ei fiindcă era

ște... E oare- atunci. Peste dor s-a așezat cenușă. Doar cărbunii care au fost aprinși, care au mistuit, mocnesc... La o oarecare vreme, Dobra s-a măritat cu un altul. Ene Circiumaru a luat și el o fată din Bragadiru care avea cuprindere de pămînt. Nu-i plăcea, n-o iubea. Il rîdea satul. O întîlnea uneori pe Dobra și îl fulgera amintirea că i-a strîns mijlocul cu brațul, i-a sărutat părul și că azi putea să fie a lui.

Mi-a amintit de întîmplarea aceasta petrecută cîndva aci în Conțești, o nuntă care a avut loc nu demult la gospodăria colectivă din capul satului. A luat-o Toma Colea, colectivistul, pe Stana Olteanu, să-i fie de drag în casă și să-i dea spor la muncă. Nici Stana Olteanu n-avea pămînt. Numai că, atunci cînd a venit vorba despre asta, Toma a rîs:

— Da ce-mi trebuie mie pămînt? Eu is bogat de nu mi-ajunge timpul să dovedesc. Am 500 de hectare și două polugarnițe. Am saivan de oi și herghelie de cai. Am acareturi ca la nimeni în sat și două brațe zdravene, să propteasca toată lumea în ele... Și-apoi mi-i dragă Stana asta... — spuse uitîndu-se la ea cu o căutătură de parcă o fura din ochi printre pleoape.

E obicei la Conțești să facă flăcăul nunta. Așa încît, s-a întins as'toamnă masa în gospodărie și-au petrecut toți cu două tarafuri, pînă spre zori, cîntînd de veselie și viață nouă. S-a auzit la nunta asta și-un cîntec mai vechi, pe care l-au cîntat lăutarii, într-o parte mai mult pentru bătrîni:

„Eu te văd că mă iubești
Dar tu Toader te ferești
Că-s săracă fără-de-avere
multă...

Și la nunta asta, l-am văzut pe Ene Circiumaru. Nu intrase înăuntru. Stătea cu pumnii în țăpușile gardului de la drum, privind prin crăpătura ulucilor mistuit de aduceri aminte. Iar pe obrazul lui smead, parcă s-a prelins ceva ca un lunecuș de lumină... o lacrimă după un dor care a fost.

Calendar literar

VASILE ALECSANDRI

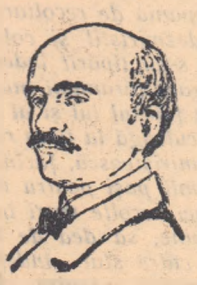

Acum 65 de ani, la 22 august 1890, s-a stins din viață poetul Vasile Alecsandri.

Îndrăgostit de frumusețile poeziei populare, adunate în volumul „Doine", ca și de oamenii simpli, luptători înflăcărați pentru împlinirea năzuințelor spre fericire și libertate, al căror eroism l-a cîntat în volumul „Ostașii noștri", Vasile Alecsandri este unul din cei mai mari poeți-cetățeni ai literaturii noastre. Atît prin scris, cît și prin participarea sa nemijlocită la frămîntările vieții în care a trăit, Vasile Alecsandri și-a închinat întreaga sa activitate luptei spre mai bine a poporului.

In poezia „Eroii de la Plevna", poezie scrisă imediat după războiul din 1877, poetul V. Alexandri înfierează atitudinea conducătorilor de atunci ai țării care țineau în neagră mizerie masele muncitoare care au luptat cu vitejie pentru independența patriei.

Eroii de la Plevna

— fragment —

O! țara mea, o! mumă de noi și mari străbuni!
Tu ce-ai respins viteză, atîtea mari furtuni!
Ce soartă ne-mpăcată urzește pentru tine
Rușinea în loc de fală și rău-n loc de bine?
Ce mînă făr-de-lege, ce braț cumplit de fier
Lovește a ta frunte, cînd ea se-nalță-n cer?
Ce geniu orb de ură în ghiarele-i te frînge
Și-ntinde pe-al tău soare un doliu, roș de sînge?

Cerutu-ți-au copiii în zile de urgie?
I-ai dat cu abnegare, i-ai dat chiar cu mîndrie;
I-ai dat vioi și tineri, voinici cu flori în față,
Plini de curaj cu toții, cu toții plini de viață,
Și-ai zis: „Vă duceți, mergeți cu-avînt de bucurie
La moarte chiar, cînd moartea e sacră datorie.
Și cînd mi veți întoarce, să-mi reveniți ferice,
Toți înstelați pe frunte cu mîndre cicatrice,
Mai juni, mai tari, mai veseli, mai falnici, mai vioi...
Să mi se prindă ochiul de dragii mei eroi!"

S-au dus feciorii oastei pe calea strămoșească,
S-au prins cu moartea crudă la luptă voinicească,
Și au ieșit din luptă viteji, învingători,
Scăldați în a lor sînge, puternicii feciori!
Ei bine! oameni vitregi cu inimile sterpe,
Legați de cîrma țării cu-ncolăciri de șerpe,
Voi, care-ați stat departe de foc și de dureri,
Cum ați re-ntors copiii la sinul bietei țării?
Priviți-i!... Goi și sarbezi, ca robi trăiți în lanțuri!
Triști, fărămați, sărmanii! de ger, pe cîmpi, prin șanțuri,
Ologi, ciuntiți, o Doamne, reduși la nimicie
Prin chinuri plăsmuite de-a voastră mișelie!
Priviți-i, și printr-înșii priviți în depărtare
Funebra hecatombă lăsată-n lepădare,
Alăturea cu Plevna, pe cîmpul de bătaie!

Mircești, februarie 1878

IOAN SLAVICI

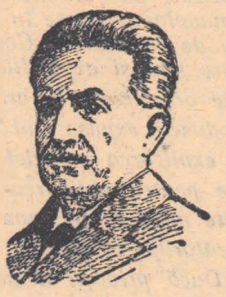

La 17 august anul curent s-au împlinit 30 de ani de la moartea scriitorului Ioan Slavici. Fiu al unui cojocar din podgoria Aradului, Ioan Slavici a fost unul dintre marii noștri creatori de literatură realist-critică. Trăind în mijlocul maselor largi ale țărănimii ardelene — romîni, maghiari, germani — încă din tinerețe Slavici a iubit pe toți oamenii muncii și a condamnat șovinismul. In schițele, nuvelele și romanele sale, Slavici se arată apropiat de nevoile și durerile de atunci ale poporului.

In schițe și nuvele ca: „Pădureanca", „Gura satului", „Moara cu noroc", în romanul „Mara" și altele, Slavici prezintă tablouri zguduitoare din viața grea a omului simplu în orînduirea capitalisto-moșierească.

Azi, cînd literatura a devenit un bun al maselor populare, opera lui Slavici și-a căpătat adevărata ei valoare, fiind citită și prețuită prin tot ce are ea mai bun.

A. TOMA

La 15 august 1955 s-a împlinit un an de la moartea unuia dintre marii poeți ai țării noastre: Academicianul A. Toma. Poetul A. Toma și-a închinat întreaga sa viață și activitate trudei și luptei oamenilor simpli din patria noastră. In versurile sale poetul acuză regimul burghezo-moșieresc și adresează maselor îndemnul înflăcărat de a lupta pentru o viață mai bună.

După 23 August 1944, A. Toma cîntă în versurile sale bucuria vieții noi, libere, victoriile constructorilor socialismului, dragostea fierbinte și încrederea față de partid a celor ce muncesc.

Opera lui A. Toma este un document literar de epocă, o dovadă grăitoare a atitudinii cinstite pe care orice artist este dator s-o aibă față de frămîntările vieții. Fără îndoială, moștenirea literară lăsată de poetul A. Toma este una din realizările de seamă ale literaturii noastre.

Popor, izvor renăscător...

Popor, izvor renăscător
De viață și avînturi,
Din tine vin, cu tine merg
Și cresc a mele cînturi.

Polen de flori e-n graiul tău
Ce-așteaptă rod să lege,
In glia mea — doar îl soresc,
Minunea să-și deslege.

Un mugure și zeci și mii,
Și-o plină primăvară,
Din somn vrăjmaș le-am desvrăjit
Să-nvălue o țară.

Grădinile din versul meu
Le-a-nsămînțat norodul —
Stăpîne-al meu, ești mulțumit
Cu floarea și cu rodul?

Februarie, 1945

Roadele unei bune agitații vizuale

Organele de partid și de stat din regiunea Bîrlad au desfășurat o bogată agitație vizuală în rîndurile țăranilor muncitori pentru a-i mobiliza în campania de recoltare, treieriș, dezmiriștit și colectări. Astfel, s-au tipărit îndemnuri care arată țăranului muncitor că e în folosul lui și al statului să culeagă la timp recolta, să dezmiriștească, făcînd astfel primii pași pentru obținerea unei recolte mari în anul care vine, să dea de îndată cotele către stat îndeplinindu-și astfel o înaltă datorie patriotică.

Agitația vizuală a fost rînduită după nevoile regiunii. Lozincile ce s-au făcut, ca și articolele gazetelor de perete apărute în această perioadă, au fost întocmite cu mai multă atenție ca pînă acum și legate strîns de problemele locale. Ele sînt convingătoare, întrucît cuprind exemple bune și rele din satele respective. De cînd a început campania de vară, într-un mare număr de comune și sate ale regiunii Bîrlad se folosesc la gazetele de perete caricaturi și materiale satirice inspirate din fapte și situații locale. Un puternic ajutor în bătălia pentru pîinea poporului a fost trimiterea la arii a graficelor care reprezintă situația pe comune în campania agricolă de vară care au stîrnit interesul țăranilor muncitori de a munci pe întrecute. Folosirea acestor grafice a dat roade. Astfel, în regiune sînt acum numeroase comune ca: Zorleni, Popeni, Mărășești, Homocea, unde se treieră neîntrerupt iar în unele, prin schimburi, toată noaptea. O bună inițiativă a fost tipărirea foilor volante ale gazetelor de perete, ca și cele scoase de redacția ziarului local pentru fiecare raion în parte. Ele sînt așteptate cu nerăbdare, apoi discutate cu însuflețire de țăranii muncitori, ca deatfel și felicitările tipărite pentru brigăzile de tractoare din S.M.T.-uri și gospodăriile agricole colective fruntașe. Asemenea felicitări au fost trimise și comunelor fruntașe în campania de recoltare. Convingătoare sînt și expozițiile agricole organizate la arii, unde produsele expuse sînt însoțite de explicarea metodelor folosite pentru obținerea de recolte mari și de numele producătorilor respectivi.

Dacă privești acum harta cu situația recoltării pe țară, afli că regiunea Bîrlad este printre cele mai avansate în această campanie. Fără îndoială că succesele dobîndite aici se datoresc în mare măsură și temeinicii munci de agitație vizuală, care a însuflețit și mai mult în muncă pe harnicii țărani muncitori din această regiune.

Știință pentru toți

Energia atomică și întrebuințările ei (II)

(Urmare din numărul 398)

In cele ce urmează, vom arăta cum își imaginează oamenii de știință alcătuirea atomilor și a nucleelor atomice. O serie de date culese din practică au arătat că în atom se găsesc niște părticele foarte mici numite electroni, încărcate cu electricitate negativă. Totodată, s-a dovedit că atomul mai conține un miez greu, numit nucleu, care poartă sarcini electrice pozitive. Și la bateria electrică sînt doi astfel de poli care reprezintă unul electricitatea pozitivă și celălalt pe cea negativă. Se știe foarte bine că două sarcini electrice, dintre care una e pozitivă și cealaltă negativă, se atrag una pe alta cu o forță oarecare. Și în interiorul atomului se întîmplă acest lucru. Aici protonii și electronii se atrag, dar ei nu se ciocnesc deoarece acest lucru este împiedicat de mișcarea pe care o fac electronii în jurul nucleului atomic pe niște drumuri aproximativ rotunde, numite elipse. Pe o astfel de elipsă aleargă și pămîntul în spațiu în jurul soarelui. Cercetări amănunțite au arătat de asemenea că diametrul nucleului unui atom este de o sută de mii de ori mai mic decît diametrul atomului și în același timp fiecare electron este de aproximativ 1.840 ori mai ușor în greutate decît cel mai ușor atom, care e cel de hidrogen. Greutatea nucleului atomic o dau niște părticele nespus de mici, dar foarte grele, aflătoare în nucleu, care se numesc neutroni. Neutronii n-au electricitate de nici un fel. Modelul unui atom, așa cum este el imaginat, e arătat în figura de mai jos care reprezintă atomul de litiu — al treilea corp din tabelul lui Mendeleev, despre care am vorbit în articolul trecut.

După ce am cunoscut aceste

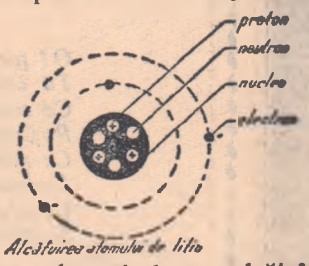

Alcătuirea atomului de litiu

cîteva lucruri despre alcătuirea atomului, să vedem cum se produce energia atomică. Pentru producerea energiei atomice este necesară spargerea nucleului atomic care ascunde în el întreaga putere atomică. Astfel de atomi producători de energie sînt cei de uraniu, un corp care se găsește în natură.

S-a descoperit că pentru producerea energiei atomice, se poate acționa mai ușor în unele cazuri asupra unor corpuri, folosind izotopii acestor corpuri.

Izotopii sînt ca niște gemeni din lumea atomilor. Nimeni nu poate deosebi doi gemeni. Dacă însă îi pui pe cîntar, unul are să spunem 72 kg. și altul numai 69. Iată deci că dintr-un punct de vedere, ei se deosebesc. Așa se întîmplă lucrurile și cu atomii și gemenii lor, izotopii. De pildă, atomul de hidrogen are nucleul încărcat cu o sarcină electrică pozitivă și un electron care aleargă pe unul din drumurile în formă de elipsă. In mod convențional, atomul de hidrogen are greutatea atomică 1. Mai există însă un alt soi de hidrogen care este de două ori mai greu decît hidrogenul obișnuit și aceasta datorită faptului că nucleul său mai are în plus un neutron. Acesta este hidrogenul greu, numit și deuteriu, care este un gemen (izotop) al hidrogenului. Insfîrșit, s-a izbutit să se prepare un hidrogen „dublu greu", adăugîndu-se în laboratoare speciale încă un neutron nucleului de deuteriu și s-a obținut astfel un hidrogen cu greutatea 3, numit tritiu. Acești izotopi ai hidrogenului servesc la producerea energiei atomice. Astăzi pentru producerea energiei atomice, cel mai important element este uraniul. Uraniul natural are trei izotopi, deci trei corpuri întru totul asemănătoare, dar cu greutăți diferite: 238, 235 și 234. Izotopul 235 este cel mai prețios, deoarece din el se obține cel mai ușor energia atomică.

Vitrina cu cărți

„Bătălia belșugului" (autor Gr. Condeescu) e povestirea luptei țăranilor muncitori

dintr-un sat, pentru o agricultură înfloritoare. Lucrarea scrisă cu limpezime și avînd frumoase fapte din viață, este un minunat îndemn adresat tinerilor cititori pentru a fi în primele rînduri pe frontul bătăliei cerealelor.

Prețul cărții 1,35 lei.

„Bună dimineața, soare!" e titlul cărții care a apărut nu de mult în Editura Tineretului. Autorul ei, T. Dumbrăveanu, povestește celor mici întîmplări hazlii din viața animalelor, prieteni nedespărțiți ai copiilor. Cartea costă 1,60 lei.

In cartea **„Mustăciosul vărgat"**, apărută în Editura Tineretului, S. Marsak povestește cum o fetiță se străduește să dea o bună creștere pisoiului său care nici nu vrea să audă însă de acest lucru. Intîmplările pline de haz ale pisoiului neascultător, convorbirile lui cu fetița fac ca această carte să fie citită cu plăcere de micuții cititori.

In colecția **„Știința învinge"** din Editura Tineretului, a apărut cartea **„Vremea și recolta"**, de C. Șorodoc. Autorul arată aici urmările bune sau rele pe care le au asupra recoltei diferitele manifestări ale vremii. Cartea dă totodată lămuriri practice cu privire la folosirea observațiilor a-

supra vremii, pentru buna îngrijire a culturilor și creșterea producției la hectar.

Prețul cărții, 0,60 lei.

„Zile fierbinți" se numește cartea apărută de curînd în colecția „Ogoare noi". Autorii cărții I. Purcaru și V. Negru, povestesc aici întîmplări care oglindesc marile schimbări ce se produc azi în viața satului.

Prețul cărții, 0.60 lei.

Să ne îmbogățim cunoștințele

Povestea pîinii

Azi, pîinea se face ușor: macini grîul, faci aluatul, amesteci cu maia și gata pîinea. Nu întotdeauna a fost însă la fel. Au trebuit să treacă mii de ani pînă ce oamenii au învățat să prefacă boabele în făină și să prepare aluat. La început boabele erau mîncate crude. După ce au descoperit focul, oamenii au început să le prăjească. Mai tîrziu le-au pisat și au fiert uruiala.

Intr-un tîrziu, gospodinele au născocit aluatul pe care-l întindeau în foi mai subțiri sau mai groase, pe care le coceau pe tăciuni. Așa s-a ivit azima și lipia. Cînd oamenii au observat însă că aluatul lăsat acoperit o vreme crește, nu i-a fost greu să facă o pîine mai bună, care a încetat să mai fie acră abia în secolul 15 cînd s-a descoperit drojdia de bere.

Pe atunci numai bogații aveau dreptul să mănînce pîine. Săracii o puteau cumpăra numai cînd erau bolnavi, cu rețetă medicală.

Omenirea a străbătut un drum lung și greu pînă cînd pîinea a ajuns alimentul atît de cunoscut astăzi.

Prietenii omului

Omul are mulți dușmani în lumea animalelor și insectelor dar și mulți prieteni. De cîțiva dintre acești prieteni ne vom ocupa aici. Iată de pildă rîma. Ea fărîmițează solul, aduce la suprafață pămîntul reavăn și-l aerisește ca arătura adîncă a unui tractor.

Furnicile sînt la fel de folositoare, deoarece construindu-și furnicarul sînt în stare ca, în 8—10 ani, să întoarcă o pătură de pămînt groasă de 15 cm.

Păsările de asemenea aduc mari foloase omului. Pînă și vrabia atît de hulită își plătește cu prisosință boabele pe care le ciugulește. S-a făcut socoteala că o pereche de vrăbii mănîncă în cele 20 de zile cît îngrijesc puii, aproape 700 de cărăbuși. Pitulicea înghite 200 de omizi pe zi, iar codobatura vîneazā în 12 ore o cantitate de insecte egală cu propria-i greutate. Rîndunica și lăstunul, în zborul lor zilnic de cîteva sute de kilometri, distrug fiecare cîte 3000 insecte, salvînd în felul acesta 3000 de boabe de grîu sau 1000 de boabe de struguri.

Sfaturi gospodărești

BULION DE ROȘII IN STICLE.

Alegem roșii coapte, cărnoase. Le spălăm, la rupem în două, apoi le stringem încet în mînă astfel ca să se scurgă zeama. Punem apoi roșiile într-o oală mare, zmălțuită și le ținem pe foc pînă cînd dau puțin în clocot și se răsucesc pielițele. Pe urmă trecem roșiile prin ciur frecînd cu o lingură de lemn pînă rămîn numai semințele și pielițele. Carnea de roșii o punem din nou în oală. Cînd începe să fiarbă, amestecăm mereu pînă se îngroașă, atît cît să se poată turna în sticle.

Bulionul se toarnă cald prin pîlnie în sticle. Pentru ca sticlele să nu plesnească, le înfășurăm în cîrpe umezite. După ce am umplut sticlele pînă la gît, turnăm o lingură de ulei și astupăm cu dopuri noi, care au fost fierte, sau legăm cu hîrtie celofan pusă în două. A doua zi la sticlele astupate cu dopuri punem smoală și apoi le păstrăm la loc răcoros și uscat.

GOGOȘARI IN OȚET.

Spălăm gogoșarii și îi lăsăm pe un șervet să se zvînte. Ințepăm fiecare gogoșar cu un ac, de 2—3 ori. Apoi așezăm gogoșarii în borcane.

Separat fierbem oțetul adăugînd la fiecare litru 60 grame de sare, 2 linguri de zahăr, și o foaie de dafin. După ce s-a răcorit îl turnăm peste gogoșari punînd deasupra cîteva frunze de vișin. Punem apoi cruciș 2 scîndurele pentru a ține gogoșarii în oțet. După aceea legăm borcanele cu hîrtie de pergament și le ținem în cămară pînă se murează gogoșarii.

Să cunoaștem legile statului nostru

Plata lucrărilor S.M.T.

In articolul intitulat „Cum se face plata în natură a lucrările îndeplinite de S.M.T.", apărut la rubrica „Să cunoaștem legile statului nostru", din revista „Albina" nr. 394, s-a arătat să noile tarife de plată pentru muncile făcute de S.M.T. urmau să se aplice începînd cu lucrările pentru recolta anului 1956.

Potrivit, însă, Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. Nr. 1097 din 16 iunie 1955, se prevede ca aceste noi tarife să se aplice chiar din acest an, și anume începînd cu lucrările executate pentru recolta anului 1955. Aceasta înseamnă că toate lucrările agricole ce se plătesc în natură, executate de S.M.T., începînd cu dezmiriștitul din vara anului 1954, se vor plăti după noile tarife.

Dela o SĂPTĂMÎNĂ la alta

Succesul conferinței pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice

Conferința internațională pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice de la Geneva și-a încheiat lucrările. Este îmbucurător faptul că această întîlnire a oamenilor de știință din diferite țări, așa după cum a spus savantul francez Perrin, — „marchează sfîrșitul secretului atomic în domeniul științific".

Oamenii de știință francezi, englezi, americani, brazilieni, sovietici, romîni și-au dat mîna la Geneva și cu deplină încredere și-au împărtășit descoperirile lor. Vorbind despre succesul savanților sovietici la conferința atomică, un ziar american arată că „așa cum se aștepta toată lumea, atenția s-a concentrat asupra rolului pe care trebuia să-l joace la Geneva Rusia Sovietică". Uniunea Sovietică a încetat de mult a mai face un secret din cuceririle sale în știința atomului. Ea a înlesnit și altor țări, printre care și țara noastră, să poată cunoaște și întreprinde cercetări pe tărîmul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Prin succesul obținut, conferința pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice slujește dezvoltării științei și tehnicei mondiale, întărește cauza păcii în lume.

Bucurie îndreptățită

Veștile zilnice ne arată că ziarele, oamenii politici și marea masă a populației din diferite țări discută cu bucurie hotărîrea luată de guvernul sovietic de a reduce efectivul forțelor armate ale U.R.S.S. cu 640.000 de oameni. „Această hotărîre, — scrie un ziar norvegian — întărește încrederea într-o pace trainică și speranța că marile puteri vor reuși să ajungă la un acord în privința dezarmării, care să ușureze povara grea ce apasă pe umerii popoarelor..."

Ziarele franceze continuă să publice declarații făcute de locuitori ai Parisului. Muncitorul Peron Desire a spus: „Rușii procedează just. Toți trebuie să le urmeze exemplul și atunci lucrurile vor merge mai bine". În toate țările hotărîrea guvernului sovietic este privită ca un pas sincer pe calea întăririi încrederii între popoare și a slăbirii încordării în lume. Popoarele așteaptă ca și celelalte puteri să urmeze pilda Uniunii Sovietice.

Pacea—dorința fierbinte a omenirii

La 16 august Secretariatul Consiliului Mondial al Păcii a comunicat primele date despre strîngerea de semnături pe Apelul Păcii de la Viena împotriva pregătirii unui război atomic. 655.363.811 oameni, prin semnăturile lor, și-au spus cuvîntul în apărarea păcii, pentru interzicerea și distrugerea armelor atomice. In Uniunea Sovietică, în R. P. Chineză și în toate țările de democrație populară, campania de strîngere a semnăturilor pe Apelul Păcii s-a terminat. In celelalte țări strîngerea de semnături continuă. Cu fiecare zi crește numărul apărătorilor vieții și liniștii omenirii, frontul păcii se lărgește.

Apropiata vizită a cancelarului Adenauer la Moscova

La 9 septembrie o delegație guvernamentală a Republicii Federale Germane (Germania apuseană), în frunte cu cancelarul Adenauer, va sosi în Uniunea Sovietică. Delegația guvernamentală germană și delegația guvernamentală sovietică vor purta tratative la Moscova în problema stabilirii de relații diplomatice, comerciale și culturale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. De asemeni, vor fi luate în discuție și alte probleme internaționale care privesc cele două țări.

PE SCURT

Pe stadionul „Dinamo" din Moscova s-a desfășurat duminică întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele selecționate ale Uniunii Sovietice și Republicii Federale Germane, campioană mondială.

Meciul dintre fotbaliștii sovietici și germani, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, s-a terminat cu scorul de 3—2 în favoarea echipei U.R.S.S.

● La 21 august, la invitația Asociației Naționale chineze pentru examinarea relațiilor internaționale, a sosit la Pekin o delegație a Consiliului național japonez pentru reglementarea relațiilor diplomatice cu U.R.S.S. și R. P. Chineză. Delegația este condusă de Fusanosuk Kuhara și este alcătuită din șase persoane.

Răspuns la întrebările cititorilor

Unele probleme ale Asiei

(Mai mulți cititori s-au adresat redacției cerind lămuriri în legătură cu unele probleme care țin încordată situația în Asia).

Anii din urmă au adus mari prefaceri în Asia. Cel mai de seamă eveniment care s-a petrecut în acest timp este fără îndoială, făurirea Chinei Populare. Dar cu toate că au trecut șase ani de la întemeierea R. P. Chineze, această uriașă țară, în care trăiesc peste 600 milioane de oameni, nu se bucură de drepturile ei de mare putere în O.N.U. Or, R. P. Chineze trebuie să i se recunoască neîntîrziat acest drept, ținînd seama că astfel și alte probleme asiatice își vor găsi mai lesne dezlegarea.

Datorită intervenției trupelor străine americane, insula Taivan și alte insule din apropierea țărmurilor chineze se află încă sub stăpînirea clicii trădătoare a lui Cian Kai-și. In cîteva rînduri, guvernul popular chinez a propus să se discute împreună cu guvernul S.U.A. căile de înlăturare a primejdiei care s-a ivit în Asia de răsărit, și în deosebi în regiunea Taivan. Mai mult decît atît, R. P. Chineză și-a împărtășit dorința să poarte discuții și cu autoritățile locale de răspundere din Taivan în scopul eliberării pașnice a acestei insule. Tratativele chino-americane care se poartă acum la Geneva în jurul unor probleme care privesc cele două țări sînt tot rodul năzuințelor spre înțelegere ale guvernului popular chinez

Să vedem acum care este starea de lucruri din Coreea. De la încheierea armistițiului în Coreea au trecut doi ani. Totuși Coreea se mai află încă împărțită în două. Propunerile făcute de R.P.D. Coreeană de a se purcede prin tratative la unificarea pașnică a Coreei s-au izbit de refuzul guvernului lisînmanist din Coreea de miazăzi. Mai mult, forțele reacționare din Coreea de sud vîntură în ultima vreme amenințarea că vor începe iarăși războiul. Pornirile războinice ale clicii lisînmaniste neliniștesc popoarele Asiei. Interesele păcii cer ca în Coreea să fie asigurat un armistițiu trainic și să se treacă la unificarea pașnică a Coreii.

Tratativele purtate anul trecut la Geneva au dus la încetarea focului în Indochina. Nu toate părțile înțeleg însă să pună în viață prevederile acordurilor încheiate la Geneva. Astfel, acordurile cuprind prevederea că în anul viitor să aibă loc în întreg Vietnamul alegeri libere sub controlul unei comisii internaționale, în scopul unificării Vietnamului. In vreme ce Republica Democrată Vietnam a luat toate măsurile pentru îndeplinirea acordurilor, cîrmuitorii din Vietnamul de sud zădărnicesc desfășurarea alegerilor generale și caută să mențină dezmembrat Vietnamul.

Vedem dar cum în diferite părți ale Asiei s-a ajuns la anumite stări de lucruri, care cer să fie neapărat discutate. Popoarele sînt pentru tratative în jurul acestor probleme. Limpezirea lor va duce fără îndoială la slăbirea încordării în lume.

Uniunea Sovietică și China Populară au venit în dese rînduri cu propuneri în această privință. Una din aceste propuneri este și cea făcută de curînd de primul ministru chinez, Ciu En-lai, care a arătat că în Asia ar aduce mult folos păcii înființarea unui sistem de securitate colectivă în care să intre și S.U.A. Popoarele Asiei împărtășesc pe deplin această propunere. Punerea ei în viață ar statornici pacea și colaborarea prietenească între popoarele asiatice.

Din problemele conferinței de la Geneva

Unificarea Germaniei și securitatea popoarelor europene

Este știut că la Geneva, cei patru șefi de state s-au ocupat pe larg și de căile rezolvării problemei germane.

Cu toții știm că după cel de al doilea război mondial, Germania s-a împărțit în două. In partea răsăriteană s-a făurit Republica Democrată Germană. Aci poporul și-a instaurat cîrmuirea democrat-populară. Dincolo, în partea apuseană a Germaniei, puterea politică și economică se află din nou în mîinile marilor bancheri și fabricanți. Pornind la unificarea Germaniei, nu se poate să nu se țină seama de aceste stări de lucruri și de calea pe care o va apuca în viitor Germania.

Cum privesc puterile apusene drumul unificării Germaniei? Ele găsesc de cuviință menținerea mai departe a acordurilor de la Paris, care prevăd remilitarizarea Germaniei apusene. Mai mult, puterile apusene urmăresc alăturarea R. D. Germane la Germania apuseană și înglobarea unei astfel de Germanii întregite în alianțele lor militare. Fără doar și poate că o astfel de Germanie, în care militariștii ar fi din nou tari și mari, ar fi un pericol pentru poporul german însuși, pentru liniștea vecinilor săi, a Europei și a lumii întregi.

Uniunea Sovietică nu a putut împărtăși o astfel de părere cu privire la unificarea Germaniei. Uniunea Sovietică a făcut propunerea de a se ajunge la o unificare care să asigure făurirea unui stat german pașnic și democrat.

Ținînd seama de situația care s-a ivit în ultimii 10 ani în cele două părți ale Germaniei, Uniunea Sovietică socoate că pentru cauza unificării Germaniei lucrul cel mai nimerit ar fi înfăptuirea în Europa a unui sistem unic de securitate colectivă. Acestui sistem urmează să i se alăture, ca părți egale, atît R. D. Germană cît și R. F. Germană. Participarea la sistemul de securitate colectivă va înlesni celor două părți ale Germaniei să statornicească între ele strînse legături politice, economice și culturale. De bună seamă, că pe un astfel de drum, cele două Germanii se vor cunoaște și apropia mai mult. Timpul va lucra astfel pentru unificarea Germaniei ca stat democrat și pașnic.

Propunerea Uniunii Sovietice și-a găsit pe deplin aprobarea călduroasă a popoarelor. Totodată, conferința de la Geneva a mai arătat cît de greșită era părerea unor cercuri din apus care vedeau dezlegarea problemei germane, bizuindu-se pe așa zisa politică „de pe poziții de forță". Păturile tot mai numeroase ale populației din Germania apuseană cer acum guvernului Adenauer să meargă în întîmpinarea propunerilor făcute de Uniunea Sovietică.

Discuțiile purtate la Geneva n-au limpezit în întregime drumul spre unificarea Germaniei. Rămîne ca în octombrie, conferința miniștrilor Afacerilor Externe să caute căile cele mai potrivite care să ducă la înfăptuirea unității Germaniei. Oricum, aceasta nu-i o treabă ușoară și cere timp. Vor mai fi, neîndoios, de biruit multe piedici și greutăți. Dar ele nu pot fi de netrecut și îndeosebi nu trebuie să însemneze o piedică în calea înfăptuirii unui sistem general european de securitate.

NOTE POLITICE

Viață de sclav

La marginea orașului Uberlandia din Brazilia domnește o forfotă neobișnuită. Un șir de oameni cu spinările încovoiate, cu fețele supte de foame și îmbrăcați în zdrențe stau în așteptare. Intr-un tîrziu vin cîțiva moșieri. Ei, măsoară din cap pînă-n picioare oamenii, se uită atent și le pipăie mușchii. Apoi fac un semn și le strecoară în mînă cîțiva bani. O mică tocmeală și tîrgul s-a încheiat. De acum înainte acești oameni sînt proprietatea lui, a moșierului. Ei îi vor munci pămînturile din zori și pînă-n noapte. Iar dacă cîndva puterile lor vor slei, moșierul îi va putea alunga pe drumuri sau îi va vinde din nou. Oameni care se cumpără și vînd asemeni vitelor. Vite ieftine, care se mulțumesc cu hrană puțină...

Iată ce povestește un muncitor agricol brazilian despre traiul țăranului din Brazilia, cumpărat de moșier: „Plantația era înconjurată de paznici. Supraveghetorii nu ne lăsau nici măcar să vorbim; era ordin strict să lucrăm în tăcere. Hrana era compusă numai din fasole și orez. Niciodată nu ni s-a dat carne. Oamenii dormeau pe un braț de paie aruncate pe pămîntul gol, înghesuiți cîte 30 într-o baracă. Cînd ploua, apa inunda totul. La ora 4 dimineața suna deșteptarea și înainte de a pleca la lucru ni se dădea doar o cană mică de cafea apoasă, fără o bucățică de zahăr. Apoi începea munca, care dura pînă la ora șase seara, cu o întrerupere de 15 minute pentru masa de prînz".

...O viață de sclav pe care o duc mii și mii de țărani brazilieni.

Este interzis să fii bolnav!

La moșia Rincon de Carrasco din Uruguay, muncitorii agricoli trudesc cîte 14—16 ore pe zi. Ca să trăiască, omul are nevoie în această țară de 10—12 pesos (bani uruguaieni) pe zi. Totuși, pentru munca lui istovitoare muncitorul agricol din Uruguay este plătit doar cu 4—5 pesos pe zi.

Moșierii înșiși au făcut legile după bunul lor plac. După regulile locale, țăranul care lipsește o zi de la lucru trebuie să muncească alte cinci în mod gratuit. Zile de odihnă n-au avut muncitorii de la moșia Rincon de Carrasco de cînd se știu ei. „N-am avut niciodată o zi liberă. Ni s-a interzis chiar să fim bolnavi" — a declarat un muncitor agricol de pe această moșie, ziarului numit „Justicia".

Din acul „ALBINEI"

Organele locale din comuna Ştefan Vodă, raionul Călăraşi nu se ocupă de construcţia şcolii.

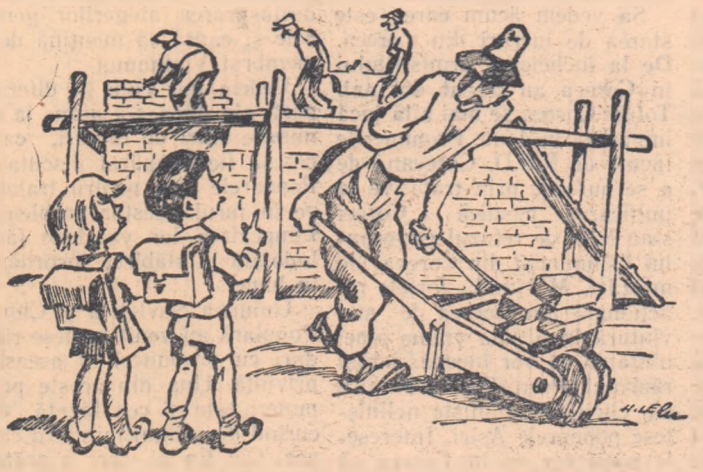

— *Nene, noi anul ăsta începem şcoala!*
— *Să fiţi sănătoşi! Noi am început-o de cîţiva ani.*

Problemă de aritmetică

Cînd este egală distanţa de un kilometru cu 25 de kilometri de drum?

Răspuns: In cazul cînd şoseaua care leagă raioanele Roman — Piatra Neamţ este stricată în dreptul comunelor Văleni şi Tupilaţi. Atunci în loc de 1 kilometru ţăranii muncitori fac un ocol de 25 kilometri pentru a-şi duce cerealele la treier.

(După o corespondenţă trimisă de M. Postelnicu).

Din neglijenţa conducerii sfatului popular, în comuna Gugeşti, raionul Focşani, păioasele de pe lotul zootehnic nefiind secerate la timp, s-au scuturat.

— *Cînd responsabilul lotului zootehnic umblă cu capul în nori... orzul lasă spicul la pămînt.*

(După o corespondenţă trimisă de Ionel C. Herghelegiu)

Nebunie pe Valea Teancului

Mă-ntîlnii mai zilele trecute pe uliţa comunei Valea Teancului, raionul Buzău, cu Ionuţ. Era cu Nicuţă — fii-su.

— Nene Ilie, vii de la oraş mata?

— De la oraş, Ionuţ, da' la ce-ntrebi?

— Apăi poate-i avea prin straiţă vreo carte, că tare mi-i dor să mai buchisesc.

— Da' ce, mă nepoate, te-ai certat cu bibliotecara, ori ai isprăvit cărţile de pe-aici?

— Nu m-am certat cu nimeni şi nici n-am citit toate cărţile de la biblioteca ceea nouă, că nu-i chip. Cînd am cerut să-mi dea „Pîine albă", bibliotecara mi-a spus: — „Mi-i greu să-ţi dau „Pîine". Poate vrei ovăz? — „Ovăz" m-am mirat eu. N-am auzit de cartea asta. — „Păi nu-i carte, — zice ea — ci ovăz în toate regula. Mi-i plină biblioteca de aşa ceva".

Asta-i, nene Poznaşule. Ba azi la uşă străjuia şi un lacăt cît toate zilele.

— Da' cui i-a trăznit prin cap, măi Ionuţ, să culturalizeze... recolta.

— Lui Dumitru Gheorghe, preşedintele sfatului.

Auzind de una ca asta, îi zic lui Nicuţă:

— Ia dă tu o fugă prin sat, pe la toţi gospodarii care-s dornici de citit. Spune-le să vină în grabă mare la bibliotecă. Şi ca să ajungă mai repede, să vină călări. După asta treci pe la nen-tu Dumitru, să vie şi el cu cheia.

Cînd am ajuns acolo, oamenii se şi adunaseră călări, ca oastea lui Avram Iancu. Dumitru ci-că:

— M-ai chemat, nene Poznaşule?

— Chemat.

— Ţi s-o fi făcut cumva de citit?

— Păi cam! Am organizat o seară culturală.

— Aici la bibliotecă?

— Da' unde, bre? La magazia lotului zootehnic? Te rugăm descuie-ne uşa.

Dumitru Gheorghe dădu din colţ în colţ, dar văzînd că n-are încotro, răsuci cheia în lacăt.

— Aşa. Acuma ficcare cu ce-i place. Oamenii cu cărţile, caii cu ovăzul.

Dumitru însă se aşezase în uşă.

— Stai Poznaşule, nu aşa. Asta-i hrana reproducătorilor. Oameni buni... nu daţi buzna... Ţineţi caii.

— Nimic. Trebuia să te gîndeşti mai dinainte la asta. Haideţi.

— Măi tovarăşi, măi oameni buni, fraţilor, bre nea Ilie, las-o bre pe altădată.

— Nu lăsa pe mîine ce poţi face azi.

— Ba las-o! Puteţi ţine seara culturală chiar mîine dimineaţa. Şi... fără cai.

— Bine tovarăşe preşedinte. Să mai fie şi-un lup mîncat de-o oaie. Da' nu mult, că se răstoarnă zicala!

P. S. Am aşteptat veşti de la Ionuţ, dar n-am primit. Il ştiu eu pe ăsta: Cum dă de-o carte, nu mai scrie un rînd.

Unii au obiceiul să rupă porumb pentru fiert, din lanurile... altora.

— *Ia şi tu măi, frate, că e porumb străin!*
— *Nu iau din două motive: întîi, nu e frumos să furi şi al doilea... e chiar porumbul meu.*

Lupul şi Căţelul

Nu e de loc poveste, cînd spun că s-a-ntîmplat
Ca lupul să trăiască o bună vreme-n sat.
Se ştie că jupînul la mutră pare cîine
Atît că-i place carnea — şi nu mănîncă pîine.
Deci, lupul meu, luîndu-şi, nevastă pe măsură
S-a înstărit în lege, avînd în bătătură
Cirezi de oi, de vite, ori de grăsuni frumoşi
Păzite chiar de cîinii oleacă mai fricoşi.
Ca plată pentru asta, le asvîrlea trei oase
Rămase de la masa-i — deci foarte bine roase.
Ei, pentru asta cîinii ce argăţeau la lup
Văzînd că zi şi noapte păzesc pînă se rup,
Pierzîndu-şi de pomană şi timpul şi puterea,
Spre a-i mări într-una jupînului averea,
S-au hotărît odată (era-ntr-o dimineaţă)
Să plece, agrăindu-i jupînului în faţă
Cum că de-atunci încolo, de l-ar lua chiar dracul,
N-o să mai facă pază la curtea lui săracul.
Rămas-a astfel lupul, stingher ca un bastard.
Să-şi fulgere mînia în curte, după gard.
In astă vreme cîinii treceau încolo-ncoace,
Privind cum bogătanul, de neputinţă, zace.
Trecu-ntr-o zi pe-acolo şi-un pricăjit căţel.
De cum îl vede, lupul grăeşte către el:
— „Ia dă-te-ncoace, frate, şi stăi, că n-o fi foc!
Eu, să mă bată sfîntul, nu vă'nţeleg deloc:
Ce interes te-ndeamnă să te fereşti de mine
Cînd noi, acum o vreme, trăiam aşa de bine?
Sînt lup? Dar ce-i cu asta? M-am omenit de tot
Mi s-au tocit şi colţii. Nu vezi? Sînt numai bot,
Ori, cu aşa podoabă de gură, cum am eu,
Abia mai molfăi pîinea — că altceva, mi-i greu.
Hai, dă-te, zău, aproape — şi să ne-avem ca fraţii,
Rupînd în părţi egale şi pîinea şi cîrnaţii.
Iar dacă simţi că-ţi vine, cumva, de-nsurătoare
Iţi dau o fată bună, pe fiică-mea cea mare".
Cînd auzi această mieroasă poţăială
Căţelul, slab de înger, căzu la învoială
Şi acceptă să fie, el, singurul din sat,
Din nou la lup ca paznic supus şi prea plecat.
A stat de pază o vară, mîncînd aceleaşi oase
Ce i le da stăpînul — de toată carnea roase.
Iar toamna, mort de foame şi rebegit de frig
Veni să-şi ceară dreptul din partea de cîştig,
Drept care lupul nostru, pe zilele lucrate,
I-a dat o-njurătură şi un picior ...în spate.

Cum a plecat căţelul cu coada-ntre picioare
Aflară-n sat toţi cîinii, de grabă, mic şi mare,
Iar astăzi umblă vorba şi-n satele din jur
Că lupul, pînă moare, rămîne tot... chiabur.

STELIAN FILIP

In unele comune nu se dă atenţia cuvenită organizării muncii la arie pe cete, ceea ce face ca treierişul să se desfăşoare cu încetineală.

Desen: C. FLORIAN
Text: R. ION

Întîmplările lui MOŞ ARDEI

Moş Ardei:
— Responsabil nu există?
C-am venit la treierat!

Batozarul:
— Mi-a lăsat aici o listă
Şi pe urmă a plecat!

Moş Ardei:
— Măi Grivei, miroase-o bine
Şi cum eşti tu priceput,
Ne vom ţine după tine
Să ne duci la... dispărut.

Un ţăran:
— Uite, frate, la Grivei!
Ce-a simţit? Cam ce să fie,
De-a pornit-o glonţ, spre tei?

Moş Ardei:
Responsabilul, bădie!

Moş Ardei:
— Bravo măi Grivei ştrengar!
Inţeleg ce vrei să-i spui
Te-a gonit de sub umbrar
Ca să doarmă dumealui.

REDACŢIA: Bucureşti, Splaiul Unirii 1, telefon 5 89 48. ABONAMENTE: 7,60 lei anual. Taxa poştală plătită în numerar conf aprobării Dir. Generale P.T.T. Nr. 17.933/942. Abonamentele se fac la oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.
STAS — 3152 — 52